

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/32/2016
Identifikačné číslo spisu:	5113010957
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5113010957.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného V. A. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T/120/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 31. mája 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. mája 2015, sp. zn. 1To/56/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. februára 2015, č. k. 3T/120/2013-236 bol V. A. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23. novembra 2011 v čase asi o 03.00 hod. v Žiline, na ul. Štefánikovej, v blízkosti baru zv. Golf, napadol Q. W., ktorého udrel rukou zovretou v päšť do tváre, čím Q. W. spôsobil zranenia, a to zlomeninu tvárových kostí ľavej strany tváre: zlomeninu prednej, hornej a vonkajšej bočnej steny ľavej dutiny hornej čeľuste, zlomeninu vnútornej bočnej ľavej očnice s vtlačením úlomkov do čuchových kostí, zlomeninu spodiny ľavej očnice a zlomeninu oblúka ľavej jarmovej kosti, ktoré si vyžiadali PN v trvaní 28 dní.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. súd odsúdil obvineného k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., K. X, škodu vo výške 2.153,20 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., K. X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

O odvolaní obvineného, podanom proti rozsudku Okresného súdu Žilina, Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2015 rozhodol uznesením, č. k. 1To/56/2015-255, a to tak, že zamietol odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por., nakoľko nebolo dôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. mája 2015, sp. zn. 1To/56/2015, podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, doručené Okresnému súdu Žilina dňa 4. apríla 2016.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por.

Obvinený dovolanie odôvodňuje skutočnosťou, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, nakoľko tie nepreukázali zavinenie obvineného za skutok, ktorý je uvedený vo výroku odsudzujúceho rozhodnutia prvostupňového súdu. Obhajoba poukázala na jednotlivé rozpory pri vykonávaní dôkazov, ale najmä na zásadnú skutočnosť, že žiaden zo svedkov, a to ani bezprostredne prítomní na mieste činu neuviedli, žeby zranenie poškodenému mal spôsobiť obvinený.

Obvinený v dovolaní uvádza, že súd nevyhodnotil správne vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach, ktorých jednotlivé závery nikto z účastníkov konania, ale ani súd nespochybnil, aj keď z nich vyplývajú rozpory. Podľa názoru obvineného tvrdenie súdu, že vykonal dôkazy zákonným spôsobom odporuje porovnaniu dôkazov, a to záverom znaleckého dokazovania spolu s tvrdením svedka Stopku.

Obhajoba apelovala v dôsledku skutkových rozporov uvedených v dovolaní na použitie zásady in dubio pro reo v každom štádiu procesu, avšak súd nevyhodnotil dôkazy zákonným spôsobom, pretože obvineným uvedené súvislosti nevyhodnotil vôbec, aj keď sú podľa obvineného zjavné už pri zbežnom preštudovaní jednotlivých dôkazov, a preto súd nemohol dospieť k záveru, že je preukázané, že skutok spáchal obvinený. Keďže súdy sa nevysporiadali s obvineným uvedenými rozpormi ani v odôvodnení rozhodnutí, ich rozhodnutia nie je možné považovať za preskúmateľné, a teda zákonné.

Z uvedeného obvinenému vyplýva, že oba súdy ignorovali dôkazy, ktoré vytvárali rozpor s obžalobou a nie len pochybnosti o tom, že skutok mal spáchať obvinený, ale najmä skutočnosť, že uvedené dôkazy svedčia v prospech obvineného a odôvodňujú použitie zásady in dubio pro reo. Obvinený je názoru, že je možné v danom prípade prijať jediný logický, právne správny a dôkazmi preukázaný záver, a to, že nebolo preukázané, žeby skutok spáchal obvinený, teda záver podľa ust. § 285 písm. c/ Tr. por., a preto z uvedeného odvodzuje právny názor, že rozhodnutia súdov oboch stupňov sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., čo spôsobuje nezákonnosť všetkých výrokov napadnutých rozhodnutí, ako aj správnosť postupu konania pri hodnotení dôkazov, ktoré predchádzalo rozhodnutiu prvostupňového súdu.

V súvislosti s nepoužitím zásady in dubio pro reo, považuje obvinený posúdenie otázky viny a trestu odvolacím súdom za nesprávne, čo zakladá dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. na podanie dovolania, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Na základe uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj postupu v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vyslovil rozsudkom, že pri rozhodovaní o vine a treste obvineného, v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 3T/120/2013 a Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 1To/56/2015, bol porušený zákon.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

dovolanie odmietol.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. V zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. dovolateľ vo svojom podaní musí konkretizovať, o ktorý zákonný dôvod sa dovolanie opiera a z akých skutočností vychádza. Obvinený svoje dovolanie založil na dôvodoch podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv.

Obvineným uvádzaná námietka, že súd nevyhodnotil správne skupinu vykonaných dôkazov vo vzájomných súvislostiach, ktorých jednotlivé závery nikto z účastníkov konania, ale ani súd nespochybnil, aj keď z nich vyplývajú rozpory, preto v zmysle vyššie uvedeného nie je naplnením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Nepoužitím zásady in dubio pro reo považuje obvinený posúdenie viny a trestu odvolacím súdom za nesprávne, čo podľa jeho názoru zakladá dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. na podanie dovolania, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. slúži výlučne k náprave hmotnoprávných pochybení v súvislosti s právnym posúdením skutku alebo pochybení pri aplikácii iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil výlučne námietky skutkovej povahy, ktoré stoja mimo použitého dôvodu dovolania, ktorý pripúšťa len námietky právnej povahy, a preto dovolací súd na ne neprihliadal.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.